உ

பரமகுருப்யோநம:

கான வித்யா ப்ரகாசினி.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

VOL. 1. } 1916-ஆம் மார்ச்சு-மீ { NO. 9.

MADRAS

இந்து ஸங்கீதம்

"ஸமச்ருதிஸ்ச்சசத்வார:
ஸ்வரா: வாத்யேஷுசேத்ஸமா:"

(பொருள்) ஸமச்ருதியென்றால் வாத்யங்களில் ஒரேதன்மையாக நாலுச்ருதிகள் பேசுவது.

"முக்தாயத்ருஸ்வராரம்ப:
ஸ்வரச்ருதிரிதீரிதா"

(பொருள்) முக்தாயி ஸ்வரங்களிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் ச்ருதியை ஸ்வரச்ருதியென்று சொல்லப்படும்.

"யத்ரஸ்வரஸ்யவைஷம்யாத்
விஷமச்ருதிருச்யதே"

(பொருள்) எவ்விடத்திலாயினும் சம—பநி, சக, பத, இம்மாதிரி ஒன்றோடொன்று மாறிக்கொண்டு வருகிற ச்ருதியை விஷமச்ருதி

யெனப்படும். இந்த விஷமச்ருதியை சில சாஸ்திரங்களில் சூயச்ருதி யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மற்ருேர் அபிப்பிராயம் அதாவது ச்ருதிகள் 18 என்று சொல் லப்படுகிறது.

"நாபிகா தர்விணீ தஸ்தா:
ஷட்ஜஸ்வரஸமாச்ருதா:"

(பொருள்) நாபிகை, அதர்விணீ, அதஸ்தா இம்மூன்று ச்ருதியும் ஸ—என்ற ஸ்வரத்தைச் சேர்ந்தவை.

"சவுத்பதீசதாச்சைவ
ரிஷபஸ்வரமாச்ருதா:"

(பொருள்) சவுதீ, அதிச்சதை, இவ்விரண்டும் ரி— யைச் சேர்ந் தவை.

"கம்பளீச்ரவிகர்நாளீ
காந்தாரேஸரளீதிச்ச"

(பொருள்) கம்பலம், சிரவிகை, நாளீ, ஸரளீ, இன்னுன்கும் கா— வைச்சேர்ந்தவை.

"ரஸவீரஞ்சனீச்சைவ
மத்யமஸ்வர்மாச்ருதே"

(பொருள்) ரஸவீயம், ரஞ்சனீயம் இவ்விரண்டும் ம— வைச்சேர்ந் தவை.

"க்ராணிநீபதநீமந்தா
பஞ்சமஸ்வரமாச்ரிதா:"

(பொருள்) கிராணிநீ, பதநீயம், மந்தம், இம்மூன்றும் ப— வைச் சேர்ந்தவை.

"மேதாவீகம்பரீச்சைவ
தைவதஸ்வரமாச்ரிதா:"

(பொருள்) மேதாவி, கம்பிநீ, இவ்விரண்டும் த- வைச்சேர்ந்தவை.

"பூஷிணீச்சஸ்வராந்திச்ச
நிஷாதஸ்வரமாச்ரிதா:"

(பொருள்) பூஷிணீ, ஸ்வராந்திகம், இவ்விரண்டும் நி-யைச் சேர்ந்தவை.

42. "ஸங்கீதஸ்வரதாள பாரிஜாதம்" என்ற கிரந்தத்தில் ஸ்வர ப்ரகாரணம் ச்ருதி அத்தியாயத்தில் அஹோபில பண்டிதஸூரியின் மதமாவன:—

"ஊர்த்வஸ்திதத்ரிநாடீஷு
நாட்யோதிர்ககஹ்ருதிஸ்ததா:
த்வாவிம்சதீமிதாஸ்சேதி
ப்ராச்சீனமுனயோர்புவந்"

(பொருள்) மேனோக்கிவரும் இடகலை' பிங்கலை, சுழிமுனை' ஆகிய மூன்று நாடிகளுள் குறுக்குப் பாய்ந்திருக்கும் நாடிகள் 22 என்று பழமையான முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

"பூர்வம்நாபீததோஹிருத்ஸ்யாத்
பஸ்ச்சாத்கண்ட: ப்ரகீர்த்தித:
அதமூர்த்தாததாஸ்யம்ஸ்யாத்
இதிஸ்தாநானிமேணிரே"

(பொருள்) முதலில் நாபியும், அப்பால் இருதயமும், அப்பால் கண்டமும், அப்பால் சிரசும், அப்பால் வாயும், ஆகிய இவ்வைந்து இடங்களும் ச்ருதி என்ற கணக்கில் சேரத்தக்க ஓசைகளுண்டாகும் இடங்களென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

"ஹ்ருத்யநாஹதசக்ரேஸ்மின்
அனிலாநனலயோகத:
ஆஹத: தத்ரநாதஸ்யாத்
இதிசாஸ்த்ரேப்ரகீர்த்திதம்"

(பொருள்) இருதயத்திலிருக்கும் அனுஹத சக்கரத்திலிருந் துண்டாகும் காற்றினுல் அறையப்பட்ட நெருப்பினின்றும் வெளியே வரும் வாயுவினுல் உண்டாவது ஓசையென்று சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"கண்டேவிசுத்தசக்ரம்ஸ்யாத்
ஸஹஸ்ராரம்துமூர்த்தனீ
மந்த்ரமத்யமதாரக்யா
பவேபுஸ்தேஷ்வநுக்ரமாத்"

(பொருள்) கண்டஸ்தானத்திலுள்ள விசுத்தியென்னும் சக்கரத்திலும் சிரசிலுள்ள ஸஹஸ்ராரம் என்னும் சக்கரத்திலும் முற்கூறிய காற்று அறைவதினுல் மந்திர ஓசை, மத்யம ஓசை, தார ஓசை ஆகிய மூன்று ஓசைகளும் முறையே உண்டாகின்றன.

"ச்ருதய: ஸ்யு: ஸ்வராபின்ன:
ச்ராவணத்வேநஹேதுந
அஹிகுண்டலிவத்தத்ர
பேதோக்திசாஸ்தரஸம்மதா"

(பொருள்) காதில் கேழ்க்கிற ஓசையின் வேறுபாட்டினுல் ஸ்வரங்களின் பின்னமான பாகங்களுக்கு ச்ருதியென்று பேர் கொடுத்திருக்கிறுர்கள். பாம்பு சுருட்டிக் கொண்டு படுத்திருக்கும் நியாயம்போல வேறுபாடு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது பாம்பு சுருட்டிக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில் பார்க்கும்பொழுது ஒரு இடத்தில் பருமனுகவும் மற்ருெரிடத்தில் மெல்லியதாகவும் தோன்றும். எப்படியிருப்பினும் பாம்பு ஒன்றுதான். அதைப்போல இரண்டுச்ருதி, மூன்றுச்ருதி, நான்குச்ருதி ஆகிற பேதங்களிருந்தபோதிலும் ஸ்வரம் ஒன்றுதான்.

இதில் கீர்த்தனங்கள், இராகங்கள் இவைகளுக்கு

உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் அடையாளங்களின் விவரம்:—

1. ப = பல்லவி.
2. அ = அனுபல்லவி.
3. சா = சரணம்.
4. 〰〰 = துரிதகாலத்தில் பாடவேண்டிய ஸ்வரங்கள்.
5. * = ஒவ்வொன்றும் ஒரு துரிதகால மாத்திரை (கால அளவு)
6. ஒவ்வொரு ஸ்வரத்திலும் கீழே . புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் கீழ்ஸ்தாயி. மேலே புள்ளி போடப்பட்டிருந்தால் மேல்ஸ்தாயி. புள்ளி போடாத ஸ்வரங்கள் மத்தியஸ்தாயி.
7. அ = தாளத்தின் த்ருத அடையாளம்.
8. | = தாளதின் லகு அடையாளம்.
9. ⌒ = கமகம் அதாவது வளைவாகப்பாடுதல்.
10. சு = சுத்தரிஷபம், சுத்தகாந்தாரம், சுத்தமத்திமம், சுத்த தைவதம், சுத்தநிஷாதம்.

    ச = சதுர்ச்ருதிரிஷபம், சதுர்ச்ருதிதைவதம்.

    சா = சாதாரண காந்தாரம்.

    பி = பிரதிமத்திமம்.

    ஷ = ஷட்சுருதிரிஷபம், ஷட்சுருதிதைவதம்.

    கை = கைசகிநிஷாதம்.

    அ = அந்தரகாந்தாரம்.

    கா = காகலிநிஷாதம்.
11. ஆ = ஆரோஹணம்.

    அவ = அவரோஹணம்.
12. — இந்த அடையாளங்களை கீர்த்தனங்களின் ஸ்வரத்திற்கு கீழ்வரும்பொழுது முன் ஸாஹித்தியத்தின் அகார, இகார, உகாரங்களாகவும், இராகஸஞ்சார ஸ்வரங்களில் வரும்பொழுது அந்த இடங்களில் ஸ்வரக்கோர்வைகளின் முடிவாகவும் பொருள்படுத்தவும்.

ஸங்கீத சாஸ்திர விஷயமாக உபயோகித்துவருகிற அரும்பதங்களுக்குப் பொருள்.

1. கீழ்ஸ்தாயி = தாழ்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.
2. மேல்ஸ்தாயி = உயர்ந்த நாதத்துடன்கூடின ஸ்வரத்தொகுதி.
3. ஆரோஹணம் = ஏறுதல் அல்லது மேல்நோக்குதல்.
4. அவரோஹணம் = இறங்குதல் அல்லது கீழ்நோக்குதல்.
5. ஸஞ்சாரம் = ஏற்றி யிறக்கிப்பாடுதல்.
6. வர்ணமெட்டு = இராகம், தாளம் இவை இரண்டுஞ்சேர்த்து அமைக்கப்பெற்ற ஓர் பாட்டு
7. ஒருகளைச்சவுக்கம் = (சதுச்ர) லகுக்கலத்தில் 32 துரிதகால மாத்திரைகள் அடங்கிநிற்கும். நெட்டெழுத்து ஒவ்வொன்றையும் ப இவைபோன்ற இரட்டை ப ஸ்வரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் இரண்டு மாத்திரைகளாகக் கணக்கிடவேண்டும் குற்றெழுத்துகள் ஒவ்வொன்றும் ஒருமாத்திரையாகும். த்ருதக்கலத்தில் முற்கூறியபடி 16 மாத்திரைகள் அடங்கிநிற்கும்.
8. அரைக்களைச்சவுக்கம் = (சதுச்ர) லகுக்கலத்தில் 16 துரிதகால மாத்திரைகளும், த்ருதக்கலத்தில் 8 துரித காலமாத்திரைகளுமடங்கி நிற்கும் மற்றவை ஒருகளைச்சவுக்கத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறபடி கணக்கிட்டுக்கொள்ளவும்.

பல்லவிக்கு கற்பனஸ்வரம்.

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
(1) தல்விதண்றுலுகல	**ரீ—**மா	**பா—**தா
(2) ஷை	**நீ—தாபா	தாபா—பாதா
(3) ஷை	**மா—காசா	ரீமா—பாதா
(4) ஷை	**கரி—மகரிக	சநிதச—ரிமபத
(5) ஷை	க்ரீம்க்—ச்ாநித	பமகச—ரிமபத
(6) ஷை	ரிமகச—ரிமபத	ச்ரீம்க்—ச்நிதப
(7) ஷை	ச்ரீம்—க்ச்நித	தபாப—மரிமப
(8) ஷை	ரீச்ாச்—நிதபநி	தபமரி—மகசரி
சசாநிதபதச—ரிமகசரிமபத	ச்ரீம்—க்ச்ச்நி	*நிதப—மரிமப
(9) தல்விதண்றுலுகல	ரிபமப—மநிதப	மரிமக—சாநித
பதசத—சரிசரி—மபநிததாபா	தச்ாத—ச்ரீம்க்	ச்ாநித—பமபத
(10) தல்விதண்றுலுகல	பா*ம—பநிதத	பபமம—ரிரிமக
சா*சரிமகசா—சநிதபதசரி	மபநித—தபதச்	ரீம்க்ச்—நிதபத
= தல்விதண்றுலுகல =		

(பத) ப=தல்லி=தாய்

தண்ட்ருலு=தகப்பன் (இவர்களை)

கல=உடைத்தாயிருப்பது

பேருகானி=பேருக்கேயல்லாமல்

இல=பூமியில்

நீஸரி=உனக்கு ஸமமான

தைவமு=தெய்வம்

வேரெவரே=வேறுயாரிருக்கிறார்கள்?

அ=இலு=வீடு

கலசஸமுத்ரமுகாகனு=பாற்கடலல்லாமலும்

நீகு=உனக்கு

இல்லாலு=இல்லாள்

விதேஹ=சரீரமில்லாத

தனய=புத்திரன்

பளீ!=ஸஹபாஷ்!

சர=கிரீசாதி=சிவன் முதலான

விதி=பிரமன்

இந்த்ர=தேவேந்திரன்

அர்க்க=சூரியன்

சசாம்க=சந்திரன் (முதலான)

அமருகோட்டலு=தேவ கோடிகளும்

வானருலே=வானரர்களுமாக

கொலுவ=சபைகூடியிருக்க

தர=உடைத்தாயிருக்கிற

சக்ர=சக்ரத்தையும் (சுதர்சனவதாரமான சத்ருக்னனையும்)

பணீந்த்ருலு=பாம்பின் அரசனையும் (ஆதிசேஷாவதாரமான இலக்குமணனையும்)

ஸோதருலே=ஸகோதரராகவும்

தகி=தகுந்த

வேடுக=அன்புடன்கூடின

த்யாகராஜ = தியாகராஜனால்

விநுத = துதிக்கப்பெற்றவனே!

(பொழி) தகுந்த அன்புடன் கூடின தியாகராஜனால் துதிக்கப் பட்டவனே! உனக்கு வீடோ திருப்பாற்கடல். புத்திரனோ சரீரமில் லாத மன்மதன். (அனங்கன்) ஸஹபாஷ்! இன்னும் ஸஹோதரானோ சக்ராம்சமான சத்ருக்னனும், ஆதிசேஷாம்சமான இலக்குமணன் முத லானவர்களும், சிவன், பிரமன், இந்திரன், சூர்யன் சந்திரன் முதலான தேவகோடிகளும், வானரர்களுமாக சபைகூடி வீற்றிருக்கப்பட்ட தெய் வம் இப்பூமியில் உனக்கு ஸமானமாக வேறுயாரிருக்கிறார்கள்? தகப்பன், தாயென்று சொல்லுவது பேருக்கு மாத்திரமேயன்றி வேறல்ல.

மாளவஸ்ரீ ராகம்– ஆதிதாளம்– அரைக்களைச்சவுக்கம்

2-வது அக்ஷரத்திற்குப் பின்னுள்ள அரையிடத்தில் எடுப்பு.

ஆ = ச, சா–க, சு–ம, ப, கை–நி

அவ = ச, கை–நி, ச–த, ப,சு–ம, சா–க,

ப = எவருன்னாருப்ரோவ

இந்ததாமஸ மேலனய்யா

அ = விவரம்புக தெலுபவய்யா

விச்வேசஸ்ரீ பஞ்சனதீசா

ச ர = மனஸார த்யானிம்ப

மனஸு–நிலுவலு–மர்மம்பு தெலுபு

தனவாட–னிதலச்சி–தைர்ய

மொஸகுத்யாக–ராஜனுத =

லகு.	திருதம்.	திருதம்.
ப= ******—காமபா**நீ	தா ****தா—	பா மா**கா
******—எ வரு**உ	ன்ணு****ரு	உப்ரோ** ஒ
(1) மா****— ஷை	தாபா நீ—நித	தப—பமமாகா
வ****— ஷை	ன்ணு ஆ—ருஉ	உ --ப்ரோ—
(2) மா****— ஷை	தாபநிசா—ச்நி	நித—தபபமமக
வ****— ஷை	ன்ணு——-ருஉ	உ --ப்ரோ—-
(3) மா****— ஷை	தா—பநிசா—க்ச்	மக்—ச்நி சநிபச்
வ****— ஷை	ன்ணு—— ருஉ	உ –ப்ரோ—--
நிதபமகச—மாகாசா**சா	சநிபநிசா—சம	கம—பநிதநி பச்
ஓ—வ—-இந்ததா**ம	ஸ———-மெ	எ --ல——-னை—
நிதபமகச= காமாபா=		
---ய்யா—= எவரு =		
அ= ******—ச்ாச்ாக்ா**க்ா	ம்ா****—-ம்ா	க்ா ச்ா** ச்ா
******—விவரம்**பு	க ****—தெ	எ ல் ப**வை
(1) நீ ****——ஷை	ம்ாச்க்ம்ா—ம்ா	ஷை
ய்யா****——ஷை	க——- தெ	ஷை
(2) நீ நீ**——ஷை	ம்க்ச்நிச்க்ச்நி	தநி—பநிச்ச் கம்
ய்யா**——ஷை	க——தெ	எ—ல்ப—வை
பம்க்ா**—ம்ாம்ா க்ாக்ாச்ா	ச்நிதநிபா—நிநி	ச்ாச்நிதநி—-பச்
ய்யா**—வி—ச்வே—ச	ஸ்ரீ———பம்	ம் ச அணஅ--தீ—
நிதபமகச=கமபா=		
—-ச——=எவரு=		
சா=******—பபபா**நீ	நிதபதநித—-ச்நி	தநிபா**ம்ா
பப		
******—மனஸா **ஆ	ர——— —த்யா	--நிம்**--

லகு..	திருதம்.	திருதம்.
கா ****—பாபாமா **கா	சக மக சா**கா	மாபா**நீ
ப ****—ம னஸ**நீ	லு–வ–லு**ம	ர் ம **ம்பு
நி த நிதபா——		
தெள லுடபு——		
(அனுபல்லவி மாதரி)******தனவாட	நீ———த	லச்சி—தைர்
ய****–மொஹஸஅகு	த்யாக—ரா	ஜனு
த=எவருன்ருரு=		

பல்லவிக்கு கற்பனஸ்வரம்.

(1) ******எவரு	ன்ரு****நீ	**தா**பா
(2) ** மா **=னை	னை ****நீ	ச்ாதாநீபா
(3) தா பா மா=னை	னை ****நீ	சாகாமாபா
(4) தா பா மா=னை	னை ****க்ா	ச்ாநீதாபா
(5) மா கா சா=னை	னை ****க்ச்	ம்க்ச்நிதப–நித
(6) பமபமகச=னை	னை ****ம்க்	ச்க்ச்ா ச்நித
(7) நிதபமகச=னை	னை ****சநி	சகசகமகமப
(8) தபாமகச =னை	னை ****ச்க்	ச்ச்நித—நிச்நிநி
(9) தபநிதபம=னை	னை ****பா	மகமபாமகம
கசா–கசநிசகசகம––கமபமப	நீநிச்ா ச்நிச்	க்ா*ம்க்ச்க்ச்
(10) நிதபமகச=எவரு	ன்ரு****நிநி	ததபபமகமப
நீ*நீ*நிநிச்க்ச்ம்க்ச்க்	ச்ா*ச்நிதபநி	தா*தபமபா
*தபமகச=எவரு=		

(பத) ப=எவரு=யார்
உன்னாரு=இருக்கிறார்கள்?
ப்ரோவ=காப்பாற்ற
இந்ததாமஸமு=இவ்வளவு தாமஸம்
ஏலனய்யா=எதற்காக ஐயா?

அ=விரம்புக=விவரமாக
தெலுபுவய்யா=அறிவி ஐயா!
விச்வேசா=உலகத்திற்கு ஈசனே!
ஸ்ரீ பஞ்சனதீசா=ஸ்ரீ பஞ்சனதம் என்ற திருவையாற்றில் [வஸிக்கும் ஈசனே!

சர=மனஸார=முழு மனதுடன்
த்யானிம்ப=தியானிப்பதற்கு
மனஸு-நிலுவனு=மனம் நெடுநேரம் அதே விஷயத்தில் நிற் [கும்படியான
மர்மம்பு=மர்மத்தை
தெலுபு=அறிவி!
தனவாடனி=தன்னவனென்று (உன்னுடைய மனிதனெ [ன்று
தலச்சி=தெரிந்து
தைர்யமு=தைர்யத்தை
ஒஸகு=கொடு
த்யாகராஜனுதா=தியாகராஜனால் தொழப்பட்டவனே!

(பொழி) உலகத்திற் கெல்லாம் ஈசனே! ஸ்ரீ பஞ்சனதீசா! தியாகராஜனால் தொழப்பட்டவனே! முழுமனதுடன் தியானிப்பதற்கு நெடுநேரம் மனம் நிற்கும்படியான மர்மத்தை தெரியப் படுத்தய்யா! என்னை உன்னுடைய வகைமனிதனென்று தெரிந்து தைரியத்தைக் கொடு! என்னைக் காப்பாற்ற வேறு யாரிருக்கிறார்கள்? இவ்வளவு தாமதம் எதற்காக? ஐயனே! விவரமாக அறிவிப்பாய்!.

128-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(4) பமபா* *பா* *–பாதபபமமா* *மா* *–மாபமகா* *கா* *கரிசா* *–
சாரிசசநிதா* *–தசரீ* *ரீ* *–ரீபமகா* *–கரிசா* * * *–சரிமா* *–
மா* *மகரிமரிமபா* *பா* *–பமதா* *தா* *–தாநிததபபா* *–
பாதபபம–பதச்ா* *ச்ா* *–ச்நிச்ாரிச்ச்நிதா* *–பதச்ரிக்ா* *க்ா* *–
க்ரிரீ* *க்ரிச்–ச்தச்ரிக்ரிச்–ச்நிரிச்ா* *ரிச்நி–தச்நிதபமபதரீ* * * *–
ச்நிதப–மபதநீ* *தபமகா* *ரி–சரீ* *பமகா* *ரி–சாரிசசா**--
நிதா* *சா* * * *–

(5) தபமா* *மா* *–மாபமகா* *ரிசா* *–சரிமா* *மா* *–மகரிமபா* *–
பா* *–பமதா* *தா* *–மநிதமகரி–மபதா* *தபமகரி–
பமநீ* *நிதபமகரி–மபதச்ா* *நிதபமகரி–மபதரீ* * * *ச்நிதபமகரி–
மபதபதச்ா* *– மபதச்ா* *ரிமபதச்ா* *– சரிமபதச்ா* *–
தக்ரிக்தரிச்–தரீ* *ரிச்நித–பதச்ரிம்ா* * * *க்–ரிக்க்ரிச்நித–
பதரீ* * * *ரிச்நித–மபதச்ா* * * *–மபதநீ* * * *தபமகரி–
சரிமகா* *ரிகரிசா* * * *நிதா* *ச்ா* * * * * * *–

21. கேதார கௌளராகம் –28—வது மேளகர்த்தா ராகத்தில்ஜன்யம்.

ஆ=ச, ச–ரி, சு–ம, ப, கை–நி.

அவ=ச, கை–நி, ச–த, ப, சு–ம, அ–க, ச–ரி,

இலக்கணம்.

"கேதாரகௌளஸம்பூர்ண
ஸ்தாரோஹேகதவர்ஜித:
நிஷாதக்ரஹஸம்யுக்த
ஸ்ஸாயங்காலேப்ரகியதே"

(சதுர்தண்டிப்ரகாசிகா)

(இ—ள்) கேதார கௌளராகம் ஸம்பூர்ணம், ஆரோஹணத்தில் க, த, இந்த இரண்டு ஸ்வரங்களையும் வர்ஜிக்கவேண்டியது. நிஷாதக்ரஹத்தைச் சேர்ந்தது. ஸாயங்காலத்தில் பாடத்தக்கது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சா* * * *ரிமபநிச்ா* * * *–ச்நிதபமாகாரி* * * *கரிசா* * * *–

(2) ரிமபா* *பா* *–பாதபபமமா* *–மகரிகரீ* *ரிமபநீ* *–
நிததபமகரிகரி* * * *–ரிமபநிச்ா* * * *நிதப–தபா* *மகரி–
ரிகரீ* *கரிசநீ* *ரிசா* * * * * *–

(3) பநிசரீ* * * *மகரி–ரிமபதா* *பமகரி–ரிமபநிச்ா* * * *நிதபமகரி–
மபநிச்ரீ* *ச்நிதபமக–ரிமபநீ* * * *தபமக–ரிபமா* *பமக–
ரிகரீ* * * *கரிச–நிசநிகரீகசரி–நிசநிரிசா* *ரிநிசநித–
மபநீ* * * *ரிசா* * * * * *–

(4) மகசரீ* *மபா* * * *–நிததாபா–மபநீ* * * *ரிச்ா* * * *–
ச்நிதபநிச்ரீ* *–மபநிச்ரீ* *ரிமபநிச்ரீ* *–சா* *ரிமபநிச்ரீ* *–
ம்க்ரிர்* *–ம்ர* *க்--ரீக்ரீக்ச்ா* *-ச்நிரிச்ா* * * *ரிச்நித–
மபநிச்ா* * * *ச்நித–மபச்நிதமபநித–மபதபா* * * *மக்ரிரீ* * * *–
பமகரீ* *மகரிசா* * * *நிசரீகரீகசா* * * *–சநிதமபநீ* * * *சா* * * *–

(5) சரிமா****மகரி–ரிமபா****பா****–பாதப்பமமா****–
மகரி–ரிமபநீ****நிதப–மபமபச்நீ****ரிச்ா****–
ச்நிதபநிச்ரீ****ம்க்ரீ–ரீக்ரீக்ா**க்ரீச்–நிரிச்ரீ**ச்நித–
மதபதா**பமக–ரிமபநீ****ச்–மபநிச்ா**ரி–ச்ரிம்த்ா**ரி–
ப்ம்க்ரீ**க்ரீச்–நிச்ரீபநிச்ம்பநிரிம்பநிசரிமபநிச்ரீ**க்ரீச்நிதப–
மபரீச்ா****நிதப–மபநீநீ****நிதபமகரி–ரிபமபா****மகரி–
ரிமகரீ****கரிச–நீ****ரிசா******–

22. ஸாமராகம்– 28–வது மேளகர்த்தாவில் ஜன்யம்.

ஆ=ச, ச–ரி, சு–ம, ப, ச–த,

அவ=ச, ச–த, ப, சு–ம, அ–க, ச–ரி,

இலக்கணம்.

“ஷட்ஜக்ரஹோநிவர்ஜ்யஸ்யாத்
ஆரோஹேச்சகவர்ஜித:
ஸாமராகஇதிக்யாத
ஸ்ஸர்வகாலேஷுகீயதே”

(சதுர்தண்டிப்ரகாசிகா)

(இ—ள்) ஸாமராகம் ஷட்ஜரஹம், இதற்கு நிஷாதஸ்வரம் வர்ஜம், ஆரோஹணத்தில் மட்டிலும் காந்தாரஸ்வரத்தை நீக்கவேண்டியது. எக்காலத்தும் பாடத்தக்கது.

இராக ஸஞ்சாரம்.

(1) சா****ரிமபதச்ா****–ச்தபமா****கரீ****சா****–

(2) ரிமபா****பா****பாதபபமதா**தச்ா**ச்ா****–தச்தபா****–
பமகரீ****சரிசரிமகரிசா**சதா****ரிசா****–

(3) பமா****மகரி–ரிமபா**பா**–பதா**தச்ா****தாச்தபாதபமா**–

பாதபமாபமகா**——காமகரீகரிரீ**–ரிமபதா****தச்தபமகரீ**–

தபமகரீ**–பமகரீ**–மகரிசரிமகரிசா**சதா**—–தசரீகரிசா****–

(4) சரிமபா–தபதச்ா**–தச்ரீம்ா****க்ரீ–க்ரீச்தச்ரீபதச்மபத-

ரிமபசரிமபதசரிமபதரீச்ா****—–தாச்தாச்தா**ப–

மபதமதபமகரீ****–பமகரீ****மகரிதசரிமகசரீ****கரிசா****–

(5) தசதசரிசரிமரிமபம–பதபதச்தச்ரீச்ரீம்க்ரீச்ா****–

ச்தச்ரீ**ம்க்ரீ–ச்தரீச்ா**ரீச்த–பதச்தா****ப–மதபமகரிரீ****–

சரிபமதபா**மகரி–சரிபமகரீ**மகரி–சரிகசா******–

சதரீ****—–ரிசா******–

(6) ரிமா**மகரிச–ரிமபதா**ப–மகரிச–ரிமபதச்தா* பமகரி–

சரிமகா**ரிசதசரிமபத–பதச்தச்ரீச்ரீம்க்ரீரீ**ப்ம்க்ம்க்ரீக்ரீச்–

ரீச்தச்தபதபமபதச்ா**தபமகரீ**மகரிசா**–

சாரிசசததா****சா****—

இன்னும்வரும்

பத்திராதிபர்.

நீதி

ச்ருங்காரசதகம்.

12-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

(பொருள்) தீரபுருஷன் எவனும், கலங்கிய மான்குட்டியின் கண்கள் போன்ற கண்களையுடையவர்களும், மன்மதனுக்கு ஆயுதங்களுமான ஸ்திரீகள் இல்லாவிட்டால், ஸித்தர்கள் வஸிக்கும் குகைகளையடைந்தும், எப்பொழுதும் அண்டையிலிருக்கும் சிவபெருமானின் வாஹனமாகிய விருஷபத்தின் கொண்டையால் முறிக்கப்பட்ட விருக்ஷங்களையுடையதும், கங்கை நீரால் சுத்தஞ் செய்யப்பட்ட சிலைகளையுடையதும், சிறந்ததுமான ஹிமவத் பிரதேசமிருக்கும் பொழுது தனது தலையை வணங்கத் தகாதவரை வணங்கியதால் களங்கமுள்ளதாயும், உத்கர்ஷ மற்றதாயும் செய்வானா? (பழுதற்ற மன்மதன் பாணங்களாகிய ஸ்திரீகள் இருக்கின்றமையினால் தான் தீரபுருஷர்களுக்கும் இவ்வாறான நிலைமை யேற்பட்டதென்பது கருத்து.)

ஸம்ஸாரதவபர்யந்தபதவீநதவீயஸீ
அந்தராதுஸ்தராநஸ்யுர்யதிதேமதிரேக்ஷணா: (33)

(பொருள்) ஹே! ஸம்ஸார! உனக்கு மத்தியில் கங்கை முதலிய மஹா நதிகள்போல் தாண்ட முடியாதவர்களான ஸ்திரீகள் உண்டாகாவிடில் உனது முடிவான எல்லை நெடுந்தூரத்திலில்லை. (இதனால் ஸம்ஸாரத்தின் முடிவையடைவதற்குத் தடைகள் ஸ்திரீகளே; அவர்களை விட்டு நீங்கினால் உயர் சிறப்படையலாமென்பது கருத்து.)

திசவநஹரிணேப்யோவம்சகாண்டச்சவீநாம்
கபளமுபலகோடிச்சிந்நமூலம்குசாநாம்

சகயுவதிகபோலபாண்டுதாம்பூலவல்லீ
தலமருணநகாக்ரை: பாடிதம்வாவதூப்ய: (34)

(பொருள்) ஓ! ஜனமே? நீ பரிசுத்தமான காட்டில் அருகில் ஸஞ்சரிக்கும் மான்களுக்கு கூரான கற்பாறையின் முனையால் வெட்டுண்ட வேர்களையுடையனவும், இரஸத்துடன் கூடினவைகளுமான தர்ப்பைகளின் கவளத்தையாவது கொடு; இல்லாவிட்டால் மங்கைகளுக்கு சிவந்தநகங்களின் நுணியால் கிள்ளப்பட்டதும், சகமென்னும் தேசத்திலுள்ள தருணிகளின் கன்னங்கள்போல் வெளுத்ததுமான வெற்றிலையையாவது கொடுக்கக் கடவாய். (இதனால் மனிதன் ஸுகத்திற்குக் காரணம் காட்டிற்குச் சென்று தவஞ்செய்வது ஒன்று; நாட்டில் நங்கையருடன் இன்பமாய் வாழ்வது மற்றொன்று என்பது கருத்து.)

அஸாராஸ்ஸர்வேதேவிரதிவிரஸா: பாபவிஷயா
ஜுகுப்ஸ்யந்தாம்யத்வாநநுஸகலதோஷாஸ்பதமிதி
ததாப்யேதத்பூமௌநஹிபரஹிதாத்புண்மதிகம்
நசாஸ்மிந்ஸம்ஸாரேகுவலயத்ருசோரம்யமபரம் (35)

(பொருள்) பிரஸித்தங்களாயும், பாவத்திற்குக் காரணங்களாயுமுள்ள மாலை, சந்தனம், மாதர் முதலிய விஷயங்கள்யாவும் ஸாரமற்றவைகளாயும், முடிவில் அநர்த்தத்தைச் செய்பவைகளாயும், இராகம் துவேஷம், மோஹம் முதலிய தோஷங்களுக்கு இருப்பிடமாயுமிருக்கின்றமையால் தள்ளத் தக்கவைகள்; ஆயினும் இம்மண்ணுலகில் பரோபகாரத்தைக் காட்டிலும் மேலான புண்யம் எதுவுமில்லை; அன்றியும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் கருநீதல் மலர்போன்ற கண்களையுடைய மங்கையரைக் காட்டிலும் மனோகரமான வஸ்து வேறில்லை. (இதனால் விஷயங்களைவிட்டு உள்ளிந்திரியங்களை யடக்குதல், வெளியிந்திரியங்களையடக்குதல்முதலிய நியமங்களைக் கைக்கொண்டு தவம்புரியவேண்டும். அல்லது

பிறருக்குபகாரஞ் செய்துகொண்டு இல்லாளுடன் இன்பமாய் வாழவேண்டும்; வேறு விதமாயிருத்தல் கூடாது என்பது கருத்து.)

மாத்ஸர்யமுத்ஸார்யவிசார்யகார்ய
மார்யா: ஸமர்யாதமிதம்வதந்து
ஸேவ்யாநிதம்பா: கிமுபூதராணா
முதஸ்மரஸ்மேரவிலாஸிநீநாம் (36)

(பொருள்) பண்டிதர்கள் பக்ஷபாதத்தைவிட்டு, கார்யத்தை ஆலோசித்து, நல்லோர்வழியைத் தாண்டாமல், "பர்வதங்களின் நிதம்பங்கள் ஸேவிக்கத் தக்கவைகளா? அல்லது மன்மதனால் மிகுந்த மதமுடைய மங்கைகளின் நிதம்பங்கள் ஸேவிக்கத் தக்கவைகளா?" என்பதைக்கூறக் கடவர். இங்கு முன்பு கூறிய நிதம்பங்கள் என்ற பதத்திற்கு மலையின் தாழ்வரைகள் என்பது பொருள். பின்பு கூறிய நிதம்பங்கள் என்ற பதத்திற்கு மாதர்களின் கடிதடமென்பது பொருள். (இதனால் வைராக்யமிருந்தால் மலைகளின் நிதம்பங்களை ஸேவிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் மாதர்களின் நிதம்பங்களை ஸேவிக்கவேண்டும். இதுதான் முற்கூறிய வினாவிற்கு விடையென்பது கருத்து.)

ஸம்ஸாரேஸ்வப்நஸாரேபரிணதிதரளே த்வேகதீபண்டிதாநாம்
தத்வஞ்ஞாநாம்ருதாம்ப: ப்லவலலிததியாம்யாதுகால:கதஞ்சித்
நோசேந்முக்தாங்கநாநாம்ஸ்தநகஜகநாபோகஸம்போகிநீநாம்
ஸ்தூலோபஸ்தஸ்தலே ஷூஸ்தகிதகரதலஸ்பர்சலீலோத்யமா
[நாம் (37)

(பொருள்) பொய்யானதும், முடிவில் நிலையற்றதுமான பிறவிக் கடலில் பண்டிதர்களுக்கு இரண்டு அவஸ்தைகளிருக்கின்றன; அவை யாவன:— தத்துவஞ் ஞானமாகிற அம்ருதநீரில் மூழ்குவதில் ஆசையுள்ள புத்தியுள்ளவர்கள் பிரயாசைப்பட்டு அவ்வாறே காலத்தைக் கழிப்

பது ஒன்று; கொங்கைகள் விசாலமான கடிதடம் இவைகளில் ஸம்போ கிப்பதில் மிகுந்த விருப்பமுள்ள புதியயுவதிகளின் விசாலமாயும் வர்த் துலமாயுமுள்ள மன்மதன் வீடுகளில் மூடிக்கொண்டிருக்கும் கையைத் தொடுவதாகிய லீலைகளில் முயற்சியுள்ளவர்கள் அவ்வாறே காலத்தைக் கழிப்பது மற்றொன்று (இதனால் அறிவாளிகள் எப்பொழுதும் ஞான நிஷ்டையிலாவது காமநிஷ்டையிலாவது காலத்தைக் கழிக்கவேண்டு மென்பது கருத்து.)

ஆவாஸ: க்ரியதாம்காங்கேபாபஹாரிணிவாரிணி
ஸ்தநத்வயேதருண்யாவாமனோஹாரிணிஹாரிணி (38)

(பொருள்) பாபத்தை நாசஞ்செய்யும் கங்கைநீரில் ஸ்நானபானம் செய்து கொண்டு வஸிக்கவேண்டியது. அல்லது மனோகரமாயும், முக்தா ஸாரத்தோடு கூடினதாயுமுள்ள யுவதியின் கொங்கைகளிலாவது காலத் தைக் கழிக்கவேண்டியது.

கிமிஹபஹுபிருக்தைர்யுக்திஶூன்யை: ப்ரலாபை
ர்த்வயமிஹபுருஷாணாம்ஸர்வதாஸேவநீயம்
அபிநவமதலீலாலாலஸம்ஸுந்தரீணாம்
ஸ்தநபரபரிகிந்நம்யௌவநம்வாவநம்வா (39)

(பொருள்) இவ்விஷயத்தில் அபரிமிதங்களும் ஸாரமற்றவைகளு மான வார்த்தைகளால் யாதுபயன்? ஆனால் இவ்வுலகத்தில் புருஷர்கள் புதிது புதிதான மன்மத லீலைகளில் பேராசையுள்ளதும், கொங்கை களின் பாரத்தால் நிறைந்ததுமான தருணிகளின் யௌவனத்தையாவது பரிசுத்தமான வனத்தையாவது எப்பொழுதும் ஸேவிக்கவேண்டும்.

ஸத்யம்ஜநாவச்மிநபக்ஷபாதா
ல்லோகேஷுஸப்தஸ்வபிதத்யமேதத்

நாங்யங்மனோஹாரிநிதம்பிநீப்யோ

துக்கைகஹே துர்நசகச்சி தங்ய: (40)

(பொருள்) ஹே! ஜனங்களே! நான் பக்ஷபாதமின்றி உண்மையைக் கூறுகிறேன். "தருணிகளைக் காட்டிலும் மனோகரமான வஸ்து வேறில்லை; அவ்வாறே துக்கத்திற்கு முதற்காரணமும் வேறில்லை" என்பது ஏழுலோகங்களிலும் ஸத்யமானது.

மாதரையிகழ்தல்.

காந்தேத்யுத்பலலோசநேதிவிபுலச்ரோணீபரேத்யுந்நம

த்பீநோத்துங்கபயோதரேதிஸமுகாம்போஜேதிஸப்ருரிதி

த்ருஷ்ட்வாமாத்யதிமோததேபிரமதேப்ரஸ்தௌதிவித்வாநபி

ப்ரத்யக்ஷாசுசிபஸ்திரிகாம்ஸ்திரியமஹோமோஹஸ்யதுச்சேஷ்

[டிதம் (41)

(பொருள்) அறிவுள்ளவனும், ஸ்திரீயானவள் ப்ரத்யக்ஷத்தில் அசுசியான தோல்பையாயிருப்பது தெரிந்திருந்தும் அவளைப் பார்த்து இவள் மனோகரையானவள், கருநீதல் மலர் போன்ற கண்களையுடையவள், பெருத்த நிதம்பமுள்ளவள், உயரக் கிளம்பிய பெருத்த கொங்கைகளையுடையவள், நல்ல முகமாகிற தாமரைப்பூவையுடையவள், அழகிய புருவமுடையவள், என்று மதத்தையடைகிறான், சந்தோஷிக்கிறான், க்ரீடிக்கிறான், ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறான், ஆனதால் மோஹத்தின் வியாபாரம் உண்மையில் ஆச்சரியமாகவேயிருக்கிறது.

ஸ்மிருதாபவதிதாபாயத்ருட்டாசோந்மாதகாரிணீ

ஸ்ப்ருஷ்டாபவதிமோஹாயஸாநாமதயிதாகதம் (42)

(பொருள்) எவளை விரஹ காலத்தில் நினைத்தால் தாபமுண்டாகின்றதோ; பார்த்தால் சித்தப்பிரமமுண்டாகின்றதோ; ஸ்பர்சித்தால்மோஹமுண்டாகின்றதோ; அவள் எவ்வாறு ப்ரியத்தைச் செய்பவளாவள்?

தாவதேவாம்ருதமயியாவல்லோசனகோசரா
சக்ஷுர்லக்ஷபதாதகிதா துவிஷாதப்யதிரிச்யதே (43)

(பொருள்) மங்கையானவள் நேரில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வரையில்தான் அமிருதம்போல் இன்பத்தைக் கொடுப்பவள்; கண்களின் மார்க்கத்தினின்றும் மறைந்துவிட்டால் காலகூடவிஷம்போல ப்ராணனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பவளாகின்றாள்.

நாம்ருதம்நவிஷம்கிஞ்சிதேகாம்முக்த்வாநிதம்பிநீம்
ஸைவாம்ருதலதாரக்தாவிரக்தாவிஷவல்லரீ (44)

(பொருள்) உலகில் மாதரைத்தவிற அம்ருதபதத்தின் பொருள் வேறில்லை; விஷபதத்தின் பொருளும் வேறில்லை; ஏனெனில், அம்மங்கையே அன்புள்ளவளாயிருந்தால் அம்ருதலதைபோல் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறாள். அவளே அன்பற்றவளாயிருந்தால் விஷக்கொடிபோல் துன்பத்தை உண்டாக்குகிறாள்.

ஆவர்த்த: ஸம்சயாநாம்விநயபுவநம்பட்டணம்ஸாஹஸாநாம்
தோஷாணாம்ஸந்நிதாநம்கபடசதமயம்க்ஷேத்ரமப்ரத்யயாநாம்
ஸ்வர்க்கத்வாரஸ்யவிக்னோநரகபுரமுகம்ஸர்வமாயாகரண்டம்
ஸ்திரீயந்த்ரம் கேநஸ்ருஷ்டம் விஷமம்ருதமயம் ப்ராணிலோ
[கஸ்யபாச: (45)

(பொருள்) ஸந்தேகங்கள் யாவற்றுக்கும் இருப்பிடமும், வணக்கமில்லாமைக்கு லோகமும், பிடிவாதங்களுக்குப் பட்டணமும், இராகம் துவேஷம் முதலிய தோஷங்களுக்கு ஸ்தானமும், பற்பல விதமான கபடங்களால் நிறைந்ததும், அவிச்வாஸங்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமும், ஸ்வர்க்கலோகத்தையடைவற்குத் தடையும், நரலோகத்தையடைவிப்பதும் இந்திரஜாலம் முதலிய மாயைகளுக்குப் பெட்டியும், வெளிக்கு அம்ருதம்போல் தோன்றுவதும் விசாரித்துப் பார்த்தால் விஷமாயிருப்

பதும் ஜனங்களின் கூட்டத்தைக் கரையேற வொட்டாமல் தடுப்பதில் கயறு போன்றதுமான ஸ்திரீ யென்னும் யந்திரத்தைப் படைத்தவன் யார்?.

நோஸத்பேநசசாங்கவஷவதநீபூதோநசேந்தீவர
த்வந்தம்லோசநதாம்கதம்நகநகைரப்யங்கயஷ்டி: க்ருதா
இத்வேவம்கவிபி: ப்ரதாரிதமநாஸ்தத்வம்விஜாநந்நபி
த்வங்மாம்ஸா ஸ்திமயம்வபுர் ம்ருகத்ருசாம்மந்தோஜ நஸ்ஸே
[வதே (46)

(பொருள்) நமக்கு நேரில் காணப்படும் சந்திரன் மங்கையரின் முகமாக ஆகவில்லை; கருநீதல் மலரின் இரட்டையும் கண்களாக ஆய்வி டவில்லை; அவயவங்களும் சுவர்ணத்தாலாக்கப் படவில்லை; ஆனல் இவ் வாறு புலவர்களால் கொள்ளை கொள்ளப்பட்ட மனமுடையதாய் அறிவற்ற ஜனமானது முகம் சந்திரனன்று என்பதையறிந்தும் தோல், மாம்ஸம், எலும்பு இவைகளாகிய மான்விழியர்களின் சரீரத்தை ஸேவிக்கின்றது.

லீலாவதிநாம்ஸஹஜாவிலாஸா
ஸ்தஏவமூடஸ்யஹ்ருதிஸ்புரந்தி
ராகோநளிந்யாஹிநிஸர்க்கஸித்த
ஸ்தத்ரப்ரமத்யேவவ்ருதாஷடங்க்ரி: (47)

(பொருள்) விலாஸினிகளுக்கு விலாஸங்கள் இயற்கையாய் ஏற் பட்டிருக்கின்றன; அவ்வாறிருக்க, தாமரை மலருக்கு சிகப்புவர்ணம் இயற் கையாயிருந்தபோதிலும் இச்சிகப்பு என்னைச் சேர்ந்ததென்று வண்டு வீணாயலைவதுபோல் இவ்விலாஸங்கள் என்னைச் சேர்ந்தவையென்று அறிவற்றவன் மனதில் தோன்றுகிறது.

யதேதத்பூர்ணேந்துத்யுதிஹரமுதாராக்ருதிபரம்
முகாப்ஜமதந்வங்க்யா: கிலவஸதியத்ராதாமது

இதம்தத்கிம்பாகத்ருமபலமிதாநீமதிரஸம்
வ்யதீதேஸ்மிந்காலேவிஷமிவபவிஷ்யத்யஸுகதம் (48)

(பொருள்) எந்த முகாரவிந்தத்தில் அதராம்ருதமானது வஸிக்கின்றதோ; அவ்விந்த பூர்ண சந்திரன் காந்திரன் காந்தியைக் கொள்ளை கொள்வதும், மிகவும் மனோகரமான ஆகாரத்தையுடையதுமான தருணிகளின் தாமரை மலர்போன்ற முகமானது இப்பொழுது மிகுந்த இரஸமுடையதும், சொல்லமுடியாததும் இளம் மாமரத்தின் பலன்போல் இனிப்பாயுமிருக்கின்றது. இக்காலம் சென்றபின் விஷம்போல துன்பத்தைக் கொடுப்பதாகின்றது.

உந்மீலத்த்ரிவளீதரங்கநிலயாப்ரோத்துங்கபீநஸ்தந
த்வந்த்வேநோத்கதசக்ரவாகயுகளாவக்த்ராம்புஜோத்பாஸிநீ
காந்தாகாரதராநதீயமபித: க்ருராத்ரநாபேக்ஷதே
ஸம்ஸாரார்ணவமஜ்ஜநம்யதிததாதூரேணஸந்த்யஜ்யதாம் (49)

(பொருள்) வெளிக்கிளம்பின மடிப்புச் சதைகளாகிற அலைகளால் நிறைந்ததும், மிகவும் பருத்த இரட்டைக் கொங்கைளால் சலிக்கின்ற சக்ரவாக பக்ஷிகளின் இரட்டையையுடையதும், முகமாகிற தாமரையால் விளங்குகின்றதும், அழகான ஆகாரத்தையுடையதும், நாலாபக்கமும் ஸஞ்சரிக்கின்ற முதலை முதலிய துஷ்டப் பிராணிகளையுடையதுமான இந்நதியை பிறவிக்கடலில் முழுகவிரும்பாவிடில் தூரத்திலேயே தள்ளிவிடலாம்.

ஜல்பந்திஸார்த்தமந்யேநபச்யந்த்யந்யம்ஸவிப்ரமா:
ஹ்ருதயேசிந்தயந்த்யந்யம்ப்ரிய: கோநாமயோஷிதாம் (50)

தொடரும்

Pandit, M. M. Narayanasamy Iyer
Mudikondan.

கனகாவலி

16-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.

இவ்வாறு மிகவும் வருந்திய மனத்தினளாய் தன்னுடைய மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவானோ நிறைவேற்றமாட்டானோ யென்னும் சங்கேத்துடன் தனதன்னை கூறியமொழிகளைக் கேட்ட தர்மபாலன் தாயின் துயரத்தைக்கண்டு சகிக்காது மிகவும் துக்கத்துடன் பின்வருமாறு கூறலாயினன். "அம்மா! நீ இவ்வாறு வருந்துவதினால் என் மனம் படுந்துயரத்தை நீ யறியக்கூடாதவளல்ல. பிதாவும் இவனோடிசைந்து விட்டாரே, இனி நம்முடைய சொல்லைக் கவனிப்பானோ பென்று யோசிக்கிறாயோ? உலகில் தெய்வமாகத் தொழப்படவேண்டியவர் இருவர். அவர்கள் தாயுந்தகப்பனுமாவர். அவர் இருவருள்ளும் "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்று கூறுமிடத்தும், அன்னையை முதலிலும் பின்னரே பிதாவையுங் கூறியிருக்கிறது. உங்களைக் காட்டிலும் என்னுடைய நன்மையை நாடக்கூடியவர் வேறு யார் இருக்கிறார்கள். பெற்றோர்க்குத் தொண்டு செய்வதைக் காட்டிலும் நற்கதி கிடைத்தற்கு நாம் எளிதில் செய்யக்கூடிய சிறந்த உபாயம் வேறு யாதுளது. இது பற்றியே பெரியோரும் "தந்தை சொன்மிக்க மந்திரமில்லை. தாய் சொற்றுறந்தால் வாசகமில்லை" என்று பெற்றோரின் பெருமையைப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கின்றனர். ஆகையால் மனதில் சற்றுஞ் சலனமில்லாது உடல், பொருள், ஆவியாகிய இம்மூன்றின் பிரயாசையாலும் உன் மனக்கவலையை நீக்கி சந்தோஷிப்பிக்கச் செய்யக் கடமைப்பட்டவனும் தயாராயுமிருக்கும் உங்கள் தர்ம பாலனிடத்து உன்னுடைய அவாவைத் தெரிவிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். என்று தாயினுடைய காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்தான்.

இவ்வாறு தன்னிடத்துக் காட்டிய அன்பின் பெருக்கையும் ஒழுக்கத்தையுங் கண்டு தன் மனதில் ஒரு விதமான சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் உண்டாயிற்று. உடனே தன்னுடைய காலடியில் வேரற்ற மரம் போல் வீழ்ந்திருக்கும் தர்ம பாலனை எழுப்பி அவனைத் தன் மனப்பூர்

த்தியாய் ஆசீர்வதித்து "ஹே! தர்மபாலா! இத்தகைப் பெருந்தன்மை யான குணம் வாய்ந்த உன்னை எங்களுக்குப் புத்திரனுகத் தந்த பரம் பொருளை இந்நற்குணங்கள் உன்னைவிட்டு நீங்காது நிலைபெற்றிருக்கும் படி மிகவும் வணக்கத்துடன் நமஸ்கரிக்கிறேன். நான் உன்னிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளப்போவது மிகவும் அற்பமான காரியமாயிருப்பினும், அதைப் பெரிதாகக்கொண்டு ஊசலாடு மென்மனதை அமைதிப்படுத்து வாயென்று நம்புகிறேன்" என்ருள். அதற்குத் தர்மபாலன் "அம்மா என்னிடத்தில் நீ யேன் வேண்டிக் கொள்ளவேண்டும். நீ கொடுக்குங் கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்டொழுகத் தயாராயிருக்கின்றேனே. ஆகை யால் சற்றுந்தாமதமில்லாது விஷயத்தை வெளியிடும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்" என்ருன். அதற்கு

தாய்:— தர்மபாலா, உன்னிடம் விரும்புவது வேறென்றுமில்லை. நீ உன் பிதாவுக்கு அளித்த உத்திரங்களைக் கேட்டபிறகும் நான் உன்னைப் போர்க்களத்துக்கு போகக்கூடாதென்று சொல்வதானது அவ் வளவு உசிதமான காரியமாகாது. ஆனல் நீ பெனக்காகக் கவனித்து நடக்கவேண்டிய விஷயம் யாதெனில், எப்பொழுது உன்னுடைய உயி ருக்குத் திண்மையாய் அபாயம் வந்து விடுமென்று தோன்றுகிறதோ அப்பொழுதே நீ போர்க்களத்தைவிட்டு நீங்கி உன்னை விட்டு அரை நிமிஷமும் தனித்திருக்க சகியாத உன்தந்தையினிடம் வந்து சேர வேண்டும். (இச்சமயத்தில் தசரதனிடம் கைகேயி வரங்கேட்டபொழுது அவர் பட்ட துயரங்கூட இதற்கொப்பில்லை யென்று சொல்லத்தகும். அவ்வளவு துயரத்துடன் தர்மபாலன் விளங்கலானன்.) இதைக் கண்ட தாய் மறுபடியுஞ் சொல்வாள்:— என் செல்வமே, வீரசிகாமணியே, நீ படும் துயரத்தை என் மனது அறியாமலிருக்கவில்லை. இத்துயரத்தை யாவது கண்டு நான் சகித்துக் கொள்வேன். நீ நான் சொன்னபடி நடவா மல் வேறு விதமாய் நடப்பதால் உண்டாகுந் துக்கம் என்னல் அரை நிமிஷங்கூட சகிக்க வொண்ணுததாயிருக்கும். நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்துவந்த தாயறிவாள் பிள்ளையின் அருமை. ஆகையால் என் வார்த்தையைத் தட்டாது அதனைக்காக்கும் படி உன்னை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்".

தர்மபாலன்:— தாயே அவ்வாறே செய்கிறேன். நீங்களெல்லோரும் அபயகிரியை நோக்கிச்சென்று ஈசனருளால் பத்திரமாய் அவ்விடத்தையடையுங்கள். உடனே பிதாவை நோக்கி "பிதா இப்பொழுது சுமார் 3 மணியிருக்கலாம் இன்னும் இரண்டு மணிநேரத்துக்குள் பொழுது புலர்ந்துவிடும். அதற்கு முன்னமே நான் போர்க்களத்தையடைந்தால் சில அனுகூலங்கள் ஏற்படுமென்று நினைக்கிறேன். ஆகையால் கிருபைசெய்து போய்வர எனக்கு விடைஎளிக்கவேண்டும்" என்று மிகவும் வணக்கத்தோடு சிரத்திற் குவித்தகைகளுடன் தன் பெற்றோர் அருகில் வந்து நின்றனன்.

பிதா:— தர்மபாலா! உன் தாய் உன்னிடத்தில் வேண்டிக்கொண்டதற்கும், அவ்வேண்டு கோளுக்கிணங்கி நீ யளித்த வாக்குக்கும் பழுதுவராமல் பார்த்துக்கொள் க்ஷத்திரிய குலத்திலும் ராஜவம்சத்திலும் பிறந்த உனக்கு நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. போர்க்களத்துக்குச் சென்று ஆங்கு உன்னுடைய மனோபீஷ்டத்தையும் பூர்த்திசெய்து கொள்ளுமாறு நாங்களிருவரும் விடைடளிக்கிறோம். "என்று தாயுந் தந்தையுந் தனயனைத்தழுவி ஆசீர்வதித்து விடை கொடுத்தனுப்பினர்.

தர்மபாலன் இவ்வாறு தன் பெற்றோர்களிடம் விடை பெற்று அரண்மனை வாயிலையடைந்து அங்கே சவாரி செய்யத் தயாரித்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் ஓர் குதிரையின்மீதேறிப் போர்க்களத்தை நோக்கிக் காற்றினுங்கடிது சென்றனன்.

2-வது அத்தியாயம்.

மாலை சுமார் $5\frac{1}{2}$ மணியாயிற்று உலகின்கண் அமைத்துள்ள ஜீவராசிகள் எல்லாவற்றிற்கும் உயிர் வாழ்தற் கின்றியமையாததாயிருக்கும் உஷ்ணத்தையும், ஒளியையுந் தன்னிடமாகக் கொண்டு விளங்குஞ் சூரியன் தன் பொன்மயமான கிரணங்களை எங்கணும் பரப்பி கண்ணிற்றென்படும் ஒவ்வொன்றும் புதிய தோற்றமும் ஒளியும் பெற்றிலங்

கும்படி செய்தனன். சிறிது நேரஞ் சென்றபின்னர் மேற்குத்திசை மலைகளில் மறைந்தனன். பக்ஷிஜாலங்கள் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடங்களைவிட்டுக் கிளம்பின கூட்டங் கூட்டமாய் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அணி வகுத்ததுபோல் சந்தோஷத்துடன் சப்தித்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கத்திற் பறந்து சென்றன. அச்சமயத்தில் சிறுவர்கள் தங்கள் கல்விச்சாலையினின்றும் வெளியேறித் தந்தம் வீடுகளை நோக்கித் துள்ளிக்குதித்து விளையாடிக்கொண்டு சென்றனர். ரத்னகம்பளம் விரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோவென சந்தேகிக்கத்தக்கவாறு அவ்வளவு அடர்த்தியாய் வளர்ந்து நெடுந்தூரம் பரவியிருக்கும் பசும் புற்றரைகளுக்கு மத்தியில் கூட்டங் கூட்டமாய்க் குனிந்த தலைநிமிராது மேய்ந்து கொண்டிருந்த ஆடு மாடுகள் ஆயர்கள் பின் தொடர்ந்துவர குதித்து விளையாடிக் கொண்டு வரும் கன்றுகளுடன் தந்தம் இருப்பிடங்களை நோக்கி வரிசை வரிசையாகச் சென்று கொண்டிருந்தன.

அக்காலையில் பகல்முழுவதும் வேலை செய்ததினாலடைந்திருக்கும் களைப்பைத் தீர்க்கும் பொருட்டு விசிறியினால் மெல்ல விசிறியதுபோல் தென்றலானது வீச ஆரபித்தது. அம்மெல்லிய காற்றில் மரங்களும் புஷ்பச் செடிகளும் அங்கு மிங்குமசைந்தாடுவதானது "வாருங்கள், வந்து இந்நிழலில் உட்காருங்கள், உங்களுடைய சிரமத்தைத் தீருங்கள்" என்று முகமன்கூறி வரவேற்பது போலிருந்தது. எல்லைப்புறங்களிலும், அகத்திலிடையிடையே அணி வகுத்ததுபோலும் ஆகாயத்தையளாவி நிற்கும் பற்பல விருக்ஷங்களும், அவைகளினிடையே ஊடுருவிச்சென்று எங்கணும் வியாபித்திருக்கும் நானாவித வர்ணங்களும், நறுமணமும் பொருந்திய பல்வேறு புஷ்பக் கொடிகளும், பலவித ரத்னங்களைப்பதித்ததுபோல் இடையிடையே மலர்ந்திருக்கும் புஷ்பங்களும், குலை குலையாய்க் காய்த்துத் தொங்குங்கனிகளின் பாரந்தாங்கமாட்டாது கிளைகள்வளைந்து இத்தகையான செழிப்பிற்குக் காரணமாயுள்ள பூமாதேவியினிடத்து அளவளாவி வந்தனமளிப்பதுபோல் தரையின்மீதுவந்து படிந்திருப்பதும், கால்வைத்த யிடமெல்லாம் மெத்தென்றிருக்குமாறு நடை பாதைகளில் ஆங்காங்கு வளர்த்துக் கபாத்துப் பண்ணப்பட்டிருக்கும் பசும் புற்றரைகளும், வரிசை வரிசையாக நிற்கும்

கமுகு, காற்றுடி, வாழை முதலிய மரங்கள் இருபக்கங்களிலும் வளர்க்கப்பட்டு அவைகளின் மேற்றட்டில் படர்ந்திருக்கும் பசலி முதலிய கொடிகளுடன் அரசர்களுடைய கொலு மண்டபத்தை அலங்கரித்ததுபோல் தோன்றுவதும் பார்ப்பதற்கு மிகவும் ரமணீயமாயிருந்தது.

ஆங்குள்ள புஷ்பங்களில் ஊறித்துளிக்கும் அமிர்தத்துக் கொப்பான இனியதேனை உண்டு ரீங்காரம் செய்யும் வண்டுகளின் ஹம் என்ற சப்தமானது ஆங்குள்ள குயில்கள் கூவிக் களிப்புறும் இனிய சங்கீதத்திற்கு ஓர் சுருதிபோலிருந்தது. கிளி முதலிய பக்ஷிகள் தங்கள் உறுதியான அலகுகளினல் மரப்பட்டைகளில் தட்டுவதானது அதற்குத் தாளம்போடுவது போலிருந்தது. விருக்ஷங்கள் வானுறவோங்கி வளர்ந்திருப்பதினல் சூரிய வெளிச்சத்தையே கண்டிராத ஆங்குள்ள மயில்கள், சூரியன் அஸ்தமித்ததை அறியமுடியாமல், மாலை மங்கலை மேகமென நினைத்து தங்கள் அழகிய தோகைகளை விரித்தாடுவதானது, அவ்வினிய சங்கீதத்தைக்கேட்டு ஆனந்தக் கூத்தாடுவதுபோலிருந்தது. அம்மெல்லிய காற்றில் மரக்கிளைகள் மெதுவாக சிற்சில சமயங்களில் அசைந்தாடுவது "சபாஷ் சபாஷ்" யென்று சொல்வது போலிருந்தது. இவ்வாறு ஐம்புலன்களுக்கும் அளவில்லா இன்பத்தைத் தரக்கூடிய சிறப்புயாவும் அமைந்துள்ள ஓர் பூஞ்சோலையினடுவே, மயில், குயில் மான் முதலிய ஜந்துக்கள் தங்கள் முகம் பார்ப்பதற்கு அமைக்கப்பட்ட ஓர் கண்ணுடிபோல் பள பள வென்று ஸ்படிகத்தைப் போல் அவ்வளவு தெளிவான நீரால் நிரம்பிய ஓர் தடாகமிருந்தது. அத்தடாகத்தில் விசித்திரமான வர்ணங்களையுடைய மீன்கள் இடையிடையே நீர் மட்டத்துக்குமேல்த் துள்ளித் திரும்பத் தண்ணீரில் விழுவதானது ஆகாயத்தில் மின்னல் தோன்றி மறைவதுபோலிருந்தது. ஹம்ஸபக்ஷிகள் மிகவும் உல்லாசமாயும் கம்பீரமாயும் தங்கள் தலைகளைத் தூக்கி நீந்திக் கொண்டிருந்தன. ஆங்கு படர்ந்திருக்கும் தாமரைக் கொடிகளிலுள்ள இலைகள் அக்காற்றில் அலைந்து அவைகளுக்கு மத்தியில் நீந்திக்கொண்டுபோகும் ஹம்ஸங்களுக்கு விசிறுவதுபோலும், அதிலுள்ள தாமரைப் பூக்கள் அவைகளுக்கு சாமரம் போடுவது போலுமிருந்தன.

கண்ணுடியிட்ட படத்திற்குச் சட்டம் அமைத்தாற்போல் அவ்வழகிய தடாகத்தைச் சுற்றிலும் உட்புறத்தில் சலவைக் கற்களால் படிகள் கட்டி விடப்பட்டிருந்தன. அவ்வனத்திலுள்ள மயில்களின் தோகையை வென்ற கூந்தலேயும், சந்திரவதனமும், மான்விழிகளேப் பழித்த கண்களேயும், வஞ்சிக் கொடிபோன்ற யிடையையும், ஆங்குள்ள அன்னங்களின் நடையை மிஞ்சியமென்னடையையுமுடைய மாதர் பலர் அத்தடாகத்தில் ஸ்நானத்திற் கென்றமைத்துள்ள ஓர் அழகிய கட்டடத்தில் வந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அம்மாதர்களின் நடையுடையிலிருந்தும் ஒருவரோடொருவர் சம்பாஷித்துவந்த மாதிரியிலிருந்தும் அவர்கள் யாரோ ஒருவர் வரவை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்போல் தோன்றினுர்கள். அவ்வனத்தில் அப்பொழுது தான லர்ந்து நறுமணங் கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மலர்களேக் கொய்து அவைகளே அழகாய்த் தொடுத்துக்கட்டிச் செண்டாகவும், ஹாரமாகவும், இன்னும் பார்ப்பதற்கு ரமணீயமாயிருக்கும் பலவித வடிவங்களேயுடையதாகவுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இவ்வாறு இவர்கள் புஷ்பங்களேத் தொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் மத்தியில் அடிக்கடி தாங்கள் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவள் வருகிருளாவென்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வதிசயங்களே யெல்லாங்கண்டு களிக்கவருவதுபோல் கிழ்த்திசையில் சந்திரன் தன் ஒளி வீசுங்கிரணங்களுடன் தோன்றினுன். சற்று நேரஞ் சென்றதும், அவர்களில் இருவர் ஒருவரோடொருவர் பின்வருமாறு சம்பாஷிக்கலாயினர்.

கனகம்:— கோமளம், இந்நேரமாயும் நமது ராஜகுமாரி இவ்விடம் வந்து சேரவில்லேயே. தினம் இதற்கு நெடுநேரத்துக்கு முன்னமே இங்கு வந்து இதற்குள் திரும்பிவிடுவாளே. என்ன காரணமோ தெரியவில்லே.

கோமளம்:— கனகம்! என்னடி இதன் காரணம் இன்னும் உன்னுல் அறிய முடியவில்லேயே. எத்தனே நாள் நீ அரண்மனேயில் பழகினுல்தான் என்ன! உனக்கு வயசு எவ்வளவு ஆனுல்தான் என்ன! என்றைக்கும் நீ ஒன்றுமறியாத குழந்தைதானு!.

கனகம்:— நான் உன்னிடத்தில் எப்பொழுது என்ன கேட்டாலும் அதற்கு நேரே பதில் சொல்லுகிற வழக்கம் ஒரு நாளுங் கிடையாதே. என்னைக் கேலி பண்ணுகிறதுதான் உனக்கு வழக்கம். நீ படித்தபடிப்பெல்லாம் கேலி பண்ணத்தான் படித்தாய் போலிருக்கிறது. காரணம் என்னதாயிருக்கலாமென்று நீ யோசிக்கிறாய்? அதைத் தயவு செய்து சொல்லம்மா.

கோமளம்:— நம்மைப்போல் ராஜகுமாரியையும் நினைத்தாயே யொழிய அவளுக்கும் நமக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை நீ கொஞ்சங்கூட யோசித்துப் பார்த்தாயில்லை. அந்த யோசனை உன்னிடத்தில் இருக்குமானால் நீ இப்பொழுது இதற்கு என்னிடத்தில் காரணம் கேட்கவேண்டியிராது.

கனகம்:— நான் ஒன்று கேட்டால் நீ அதற்குப் பதில் கேள்வி கேட்கிறதேதவிர நான் கேட்டதுக்குப் பதில் சொல்லுகிறதே கிடையாது. உன்னுடைய படிப்பும் யோசனையும் எனக்கு இருக்குமானால், அதை உன் மாதிரி நான் மற்றவரை கேலிபண்ணுகிறதற்கு உபயோகிக்கமாட்டேன். உன்னிடத்தில் பேச்சுக் கொடுத்தாய்விட்டது. நீ கேட்கிறதற்குத் தெரிந்தவரை பதில் சொன்னாலொழிய என்னை விடமாட்டாய். ஆனால் நீ கேட்கிறதற்குப் பதில் சொன்னால் அதில் நான் கேட்கிறதின் காரணம் எங்கேயிருக்கென்று எனக்கு கொஞ்சங்கூடத் தெரியவில்லை. ஆகையால் தயவுசெய்து நீயே சொல்லும்படிக்கு இன்னொருமுறை உன்னைவேண்டிக் கொள்ளுகிறேனம்மா சொல்லு.

கோமளம்:— நாமெல்லோருந் தாதிகள். ராஜகுமாரியோ நமக்கெல்லோருக்கும் எஜமானி. அவளிட்ட கட்டளையை நாமெல்லோரும் சிரமேற்கொண்டு நடக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டியவர்கள். அவளுக்கு ஏதாவது தேகத்திற்கு அசௌக்கியமோ அல்லது மனதிற்கு சஞ்சலமோ ஏற்பட்டால் உடனே அவளிருக்குமிடத்தில் அரசர், பிரதம மந்திரி, அரண்மனை வைத்தியர், மாந்திரீகம், ஜோஸ்யர் இவர்களெல்லோரையும் பார்க்கலாம். மேலும் அவளிஷ்டப்படிக்கும், சௌகரியப்படிக்கும் நடக்க சுதந்தரமுள்ளவள். இப்படியெல்லாமிருக்க அவளை நம்மி

டத்தில் குறிப்பிட்ட தருணத்தில் வந்து ஆஜராகவில்லை யென்கிறாய். உன்னுடத்தில் நான் என்ன சொல்வது! நீ தான் சொல்லேன்.

கனகம்:— தற்சமயம் நீ சொல்லுவது காரணமாயிருக்க முடியாது இன்று பகல் 2 மணி வரைக்கும் என்னுடனும், செண்பகத்துடனும் ராஜகுமாரி பேசிக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது அவள் ஆரோக்கிய முள்ளவளாயும் சந்தோஷமுள்ளவளாகவேதான் தோன்றினாள். இதற்குள்ளாக அவளுக்கு தேக சௌக்கியத்துக்காக உலாவவரும் இந்த இடத்திற்கு வர முடியாதபடி அவ்வளவு தூரம் அசௌக்கியம் ஏற்பட்டு விடும்!.

கோமளம்:— (செண்பகத்தைக் கூப்பிட்டு அவள் வந்ததும்) என்னடி செண்பகம், நீயுங் கனகமும் இன்று ராஜகுமாரியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தீர்களா. அப்பொழுது அவள் சௌக்கியமாயும் சந்தோஷமாயுமிருந்ததாகக் கனகம் சொல்லுகிறாள். அப்படியானால் இன்று இங்கு அவள் வாராததற்குக் காரணம் யாதாயிருக்கலாமென்று நீ நினைக்கிறாய்?.

செண்பகம்: ஆம் நாங்கள் இன்னிக்கு ராஜகுமாரியுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்பொழுது அவள் சதோஷத்துடனிருப்பதுபோல் தோன்றினாளே யொழிய உண்மையில் அப்படியில்லை யென்பதை அவள் அச்சமபம் நடந்து கொண்டதிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

கனகம்:— அதை நீ எதிலிருந்து அறிந்து கொண்டாய்?.

செண்பகம்:— அவள் நம்மிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருந்தபொழுது அவள் கண் எங்கேயிருந்ததென்று பார்த்தாயா? அடிக்கடி ஜன்னல் வழியாக அரண்மனை வாயிலையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். மேலும் வழக்கம்போல் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றியுந் தொடர்ச்சியாயும் விரிவாயும் நம்மிடத்தில் பேசவேயில்லை.

இன்னும் வரும்

S. Kasthuri Iyengar

School master.

ஸமாசாரக் குறிப்பு.

சாது வேஷம் தரித்து மோசம் செய்த ஓர் மலையாளி.

"மதராஸ்டைம்ஸ்" எழுதுவதாக "இந்துநேசன்" பத்திரிகை எழுதுகிறது:—

பம்பாய் ராஜதானியில் குங்கன்பூர் என்ற ஓர் பெரிய கிராமமுளது. அக்கிராமத்தில் நாத்ஜி என்று ஓர் பையனிருந்தான். சற்றேறக்குறைய 13 வருஷங்களுக்கு முன் நாத்ஜி பக்கத்து ஊரில் வசித்துவந்த காஷி என்ற இளம் பெண்ணுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டான். விவாக பருவத்தில் நாத்ஜிக்கு வயது 13; விவாகமானவுடன் சமஸ்கிருதக் கல்வி பயிலும் பொருட்டு நாத்ஜி பம்பாய்க்கு அனுப்பப்பட்டான். சில மாதங்கள் கழிந்த பின்னர் நாத்ஜி பம்பாயைவிட்டு எங்கேயோ ஓடிப்போய்விட்டான். இன்னம் 3 வருஷகால பரியந்தம் தனது வரவை எதிர் பார்க்கவேண்டியதெனத் தாயாருக்கு நாத்ஜி எழுதிவிட்டான். அவனது இளமைப் பருவத்திலேயே தகப்பனார் விண்ணுலகேகினர். 3 வருஷம் 4 வருஷம் 5 வருஷம் இந்தப்படியாக 10 வருஷங்கள் கழிந்தன. நாத்ஜியைப்பற்றிய யாதொரு தகவலும் கிராமத்துக் கெட்டின பாடில்லை. கடைசியாக 1912-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில் ஓர் சாது அக்கிராமம் வந்து சேர்ந்தார். தாம் தான் நாத்ஜி என்று சொன்னார். இனிச் சன்னியாஸ வாழ்க்கையைவிட்டு விலகி முன்போலவே உலக வாழ்க்கைக்கு மீண்டும் வந்து விடுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டே தமது சாது உடையை அவர் கழற்றி வைத்தார். அக்கிராமத்திலுள்ள பற்பல குடும்பத்தாரின் நாமதேயங்களும் அவரவர்கள் இன்னின்னார் என்பதும் தமக்குத் தெரியுமெனச் சொன்னார். அவரைக்கண்டவுடன் நாத்ஜியின் அருமைத் தாயாருக்குத் தனது புதல்வனின் முகமே மாறிவிட்டதைப்பற்றி மிக்க ஆச்சரியமுண்டாயிற்று. அதற்கென்ன காரணமெனத் தாயார் அந்த சாதுவைக் கேட்க, அவர், தாம் தக்க ஆகாரமும், பானமுமில்லாமல் ஊர் ஊராய்த்திரிந்து, ஆங்காங்குள்ள கந்த மூலங்களையும், காய்கனிகளையும் புசித்து வந்ததுதான் காரணமெனக் கூறினர். அன்றியும் தாம்தான் நாத்ஜி என்று அந்த சாது ஆணையிட்டும் சொன்னார். அதன் பேரில் அந்த சாது குடும்பத்தில் முன்போல சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார். அது முதல் அந்த சாது வீட்டிலேயே தங்கிக்கொண்டு சொத்துக்களைப் பாதுகாத்து நிர்வகித்து வந்தார். இஃதிப்படியிருக்க, நாத்ஜியின் மனைவியாகிய காஷி, அந்த சமயம் சூரத்தில் குடியிருந்து கொண்டிருந்தாள். அவ்வூரிலுள்ள "வனீத விஷாரம்" என்ற பெண் பாடசாலையில் அவள் சில வருஷங்களாக சம்ஸ்கிருதமும், குஜராத்திப் பாஷையும் படித்துக்கொண்டிருந்தாள். உண்மையான நாத்ஜி தாம்தானென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த சாதுவானவர் குங்கன்பூர் வந்து சேர்ந்த 8 மாதங்களுக்குப் பிறகு

அதாவது, 1913 வருஷம் மே மாதத்தில், காஷியின் தகப்பனருக்கு தகவல் எட்டியது. அதன் பேரில் அவர் தமது புத்திரியாகிய காஷியை புக்ககத்துக்கு (மணமகன் வீடு) அனுப்பினர். 1914-ம் ஹு மே மாதத்தில் மணமகனகிய நாத்ஜி சாதுவுக்கும் காஷிக்குமாக ஓர் ஆண்குழந்தையும் பிறந்தது. பிறகு லக்ஷ்மிராம் நாத்ஜி என்று பெயர் வைத்துக்கொண்ட அந்த சாதுவும், காஷியுமாக மூன்று வருஷமாக உல்லாசமாய்க் காலங் கழித்துக்கொண்டு வந்தனர். இப்படியவர்கள் கழித்து வருகையில் 1915-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் வாஸ்தவமான நாத்ஜி அக்கிராமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். சுயமான நாத்ஜியும் சில காலம் சாதுவாயிருந்தது உண்மையே யாயினும், தாம்தான் சுயமான நாத்ஜி என்பதற்கு அநேக ஆதாரங்கள் மூலமாய் அவன் ரூபித்துக் காட்டினன். காஷியின் மனம் படபடத்தது! கள்ளப்புருஷன் என்று பிற்பாடு தெரிய வந்தது. அந்த சாது அச்சமயம் கிராமத்துக்குச் சென்றிருந்தான். அவனை வழியில் சிலர் மடக்கி, சிற்சில சாக்குப்போக்குகளைச் சொல்லிக் கிராமத்துக்கு அழைத்து வந்தார்கள். கள்ள நாத்ஜியும், சுயமான நாத்ஜியும் நேருக்கு நேராக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டார்கள். அப்பொழுது கள்ள நாத்ஜி குற்றத்தை ஒளிக்க வழியில்லாமல் ஒப்புக்கொண்டு விட்டான். உடனே அவ்விடத்திய போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் குற்றவாளியை அரெஸ்டு செய்து, அவனை விசாரித்ததில், அவன் பிராம்மணனேயல்ல வென்றும், கள்ளிக்கோட்டை ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கிரங்கடாட் என்ற கிராமத்தில் மிக்க தாழ்ந்த ஜாதியில் உதித்தவனென்றும் தெரியவந்தது. அவன் தாய் தகப்பன்மார் இறந்து சில வருங்களாகின்றன. அதுமுதல் அந்தப் போக்கிரி சாது வேஷம் பூண்டு ஊர் ஊராய்த் திரிந்து கடைசியாய் குஜராத்துக்கு வந்து சேர்ந்தானும். அவனது வாஸ்தமான பெயர் குஞ்சுன்னி கிஷ்ணனும். அவன் செய்த பித்தலாட்டத்துக்காக, பரோச் நகரத்து செஷன் ஜட்ஜவர்கள், அவனுக்கு 8 வருஷம் கடின சிக்ஷை விதித்தார். மனைவியின் கற்பு அழிந்து போய்விட்டதைக் கண்ட சுயமான நாத்ஜி மிக்க வருத்தங்கொண்டவனுய்த் திரும்பவும் எங்கேயோ ஓடிப்போய் விட்டான். பால் மணமாறாத சிசுவை வைத்துக்கொண்டு பாதவிக்கும் காஷியின் துர்க்கதியைக் குறித்து யார்தான் அனுதாபப் படாமலிருப்பார்கள்! எல்லாம் விதிப்பயனே!

"இவ்வாறான மோசக்காரர்களிடம் இனியாவது பேதை ஜனங்கள் ஏமாந்து போகாமலிருக்கவேண்டுமென்பதைக் கருதி இங்கு இதை எழுதலானேம்". [ப—ர்]

ஜாதக ப்ரகாசிகை.

இதுவரை வெளிவராத ஓர் அருமையான ஜோதிட நூல்

ஜோதிட சாஸ்திரிகளின் உதவியை விரும்பாமலே ஜோதிடத்தில் சிறிதும் பழக்கமில்லாத ஒவ்வொருவரும் தங்கள் ஜாதகத்தின்படிக்கு நடக்கப் போகிற நன்மை தீமைப்பலன்களை தெளிவாகவும், சுலுவாகவும் சுதாவில் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதமாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

1. *இதை எழுதுவதில் பராசரஹோரா, ப்ரஹத்ஜாதகம் முதலிய பல முக்கியமான ஹிந்துசாஸ்திரங்களையும், பல ஆங்கலேய சாஸ்திரங்களையும் ஆராய்ச்சி செய்து அவைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டும், கிரந்தகர்த்தாவின் ஸ்வானுபவத்தைக் கொண்டும் எழுதப்பட்டிருப்பதால் அதிற்கண்டபடி பலன்கள் தவறாமல் நடக்குமென்று திட்டமாகச்சொல்லலாம்.*

2. *இந்நூல் இரண்டு பாகங்களாகவும், ஒவ்வொன்றிலும் பல அத்தியாயங்களாகவும் பிரித்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதிலடங்கிய முக்கிய விஷயங்களாவன:— (1) இராசிகளின் குணங்கள் (2) கிரகங்களின் குணங்கள் (3) கிரகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பார்ப்பதினாலுண்டாகும் பலன்கள் (4) லக்ன முதலாக 12 பாவங்களிலும் தனித்தனியே கிரகங்கள் நின்ற பலன் (5) ஜாதகம் கணிக்கும் விதம் (6) தசாபகாரம் பிரித்துப் பலன் சொல்லவேண்டியதற்கு உதாரணமாக சில ஜாதக சக்கரங்கள் (7) ஆங்கலேய சாஸ்திரப்படிக்கு டைரக்ஷன், டிரான்ஸிட் இவைகளைக்கொண்டு பலன் சொல்லவேண்டியதற்காக உதாரணமாக சில ஜாதக சக்கரங்களும், பலன்களும் (8) ஜாதகபலனுக்கு அவசியமான உலகத்தின் பலான இடங்களுக்குரிய அக்ஷாம்சம், ரேகாம்சம், கிராந்திமண்டலம் இவைகளடங்கியுள்ள அட்டவணைகளும், முன் 60 வருஷங்களுக்கு தமிழ்மாதம் 1-வக்குச்சரியான இங்கிலிஷ் வருஷம் மாதம் தெய்திகளடங்கிய அட்டவணைகள் முதலியனவும் அடங்கியுள்ளன.*

கிளேஸ்காகிதத்தில் ப்ரிண்டுசெய்து பூராகாலிகோ பைண்டுள்ளது

விலை ரூ 1—8—0.

தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்

அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீ கான வித்யா பிரஸ், பெருங்குளம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

உங்கள் ஜாதகபலனைத் தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறீர்களா?

விருப்பமுண்டாகில் இதனடியிற்கண்ட சார்ஜை முன்பணமாக அனுப்பி பலனை விவரமாகத்தெரிந்துகொண்டு திருப்தியடையுங்கள்! விஷயங்களை மிகவும் சிரத்தையெடுத்துக் கண்டுபிடித்துப் பலன்கள் எழுதியனுப்பப்படும். ஆர்டருடன் ஜாதகன் ஆண் அல்லது பெண், பிறந்த இடம், வருஷமாதம் தேய்தி இத்தனைமணி அல்லது பகல் இரவு நாழிகையும் தவருமல் எழுதியனுப்பவேண்டும். ஜாதகமில்லையாகில் ப்ரச்னத்தின்பேரிலும் பலன் எழுதியனுப்பலாகும், ஒவ்வோரு ஜாதகத்திற்கும் கிரகஸ்புடம், பாவஸ்புடஞ்செய்தும் ஹிந்து, ஆங்கலேய சாஸ்திரங்களையனுசரித்தும் பலன் சொல்லப்படுவதால் பலன்கள் அனுபவத்திற்கு சரியாகவருமென்று சொல்லுவது அனவசியம். தயவுசெய்து ஓர் முறை பரீக்ஷித்துப்பாருங்கள்.

சார்ஜின் விவரம்.

புத்திரபாவத்திற்கு ...	ரூ 5–0–0
களத்திரபாவத்திற்கு ...	ரூ 3–0–0
தொழில் அல்லது யோகபாவத்திற்கு	ரூ 5–0–0
ஆயுர்பாவத்திற்கு	ரூ 5–0–0
ஓர் ஜாதகத்தின் ஆயுள்க்காலம் முழுமைக்கும் வருஷ, மாதபலன்கள் எழுதிக்கொடுக்கவேண்டில்	ரூ 25–0–0
ஒரு ஜாதகத்திற்கு நவகிரகஸ்புடஞ்செய்து எழுதிக்கொடுக்கில்	ரூ 2–0–0
12 பாவஸ்புடங்கள் செய்து எழுதிக்கொடுக்கில்	ரூ 3–0–0
கிரகஸ்புடமும் பாவஸ்புடங்களும் செய்து ஜாதகமெழுதிக்கொடுக்க	ரூ 4–0–0

அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித்தெரிந்து கொள்ளலாம்.

V. ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார்,
பெருங்குளம், திருநெல்வேலி ஜில்லா.

பி. வரதராஜ் ஆயுர்வேத ஔஷதசாலை

பரங்கிப்பேட்டை.

(அநேக மெடல்களும் நற்சாக்ஷி பத்திரங்களும் பெற்றது.)
(தயவுசெய்து தங்கள் சினேகிதர்களுக்கு வாசிக்கக் காண்பியுங்கள்.)

மதனகேம்பீரலேகியம்:— தாதுவிருத்திக்கு சிறந்த மருந்து. இரத்தத்தை அதிகரிக்கச்செய்து நரம்புகளுக்கு முறுக்கேற்றி நீற்றிருக்கும் இந்திரியத்தைக் கெட்டிப்படுத்தி போகசக்தியை அதிகரிக்கச்செய்யும் மனோ உற்சாகத்தைத்தரும். 1—சேர் டப்பியின் விலை ரூ. 1—8—0 அரைச்சேர் டப்பியின் விலை அணா 12 வி. பி. சிலவு பிரத்தியேகம்.

லெக்ஷ்மிவிலாச கஸ்தூரிமாத்திரைகள்:— இது தாம்பூலம் தரிப்பவர்களுக்கு மிகவும் அவசியமான வஸ்துக்களில் ஒன்று. இதை என் கியாட்லாக்கில் சொல்லிய அனுபானப்படி சிறு குழந்தைகளுக்கு சளி, இருமல், காசம், காலரா, இன்னும் பற்பலவியாதிகளுக்கு உபயோகப்படுத்த இன்றியமையாத வஸ்து. பெரியவர்களுக்கு அஜீரணம், மாந்தம், பித்தவாய்வு, வயற்றுவலி, வாய்நாற்றம், சுரம், காலரா, பிளேக், முதலிய வியாதிகளுக்கு கைகண்டது. விலை சீசா 1-க்கு அணா 4 வி. பி. சிலவு பிரத்தியேகம்.

சர்வப்படை சம்ஹாரன்:— மேகப்படை, சொரியாணைப்படை, தடிப்பு, வண்டுகடி, ஓயாத நமச்சலைத்தந்து எவ்விடத்திலும் படரும் சகல படைகள் முதலியவற்றை குணப்படுத்த முதன்மையான அவுஷதம்.
விலை சீசா 1-க்கு அணா 4 வி. பி. சிலவு பிரத்தியேகம்.

சர்வதந்தரோக நிவாரண பரிமளப்பற்பொடி:— இது பல் சொத்தை பல் அசைதல், ஈர்சுரப்பு, பல்கூசுதல், சைத்தியம், வாய்நாற்றம், இவைகளை நீக்கி பற்களை கெட்டிப்படுத்தி, பல் கருக்காமலும் தேயாமலும் காக்கும்.
விலை சீசா 1-க்கு அணா 2 வி. பி. சிலவு பிரத்தியேகம்.

விஷ்ணுபராக்கிரமதைலம்:— இது தலைவலிக்கு சிறந்த மருந்து அநேக வைத்தியர்களால் பரிசோதிக்கப்பெற்று உலகமெங்கும் புகழ்ச்சி பெற்ற சியந்த சஞ்சீவி, தலைவலி, ஒற்றைத்தலைவலி, இடுப்புநோய், சூலை, பிடிப்பு, வீக்கம், இவைகளை குணப்படுத்தும். தேள், பூரான், கடிக்குமிகவும் அற்புதமான சஞ்சீவி
விலை டப்பி 1-க்கு அணா 6 வி. பி. சிலவு பிரத்தியேகம்.

கூந்தல்வளரும் பரிமள தேவகாந்திதைலம்:— அனுதினமும் இத்தயிலத்தைதடவி கூந்தலைவாரி வந்தால், தலைமயிர் உதிர்தல் தீர்ந்து, அதிதீவிரமாய் முளைத்து, கருத்து குழண்டு, நீண்டு, தழைத்து மினுமினுப்பேறி ஓங்கிவளரும் கண் எரிச்சல், கண் சிவப்பு, முதலிய கண்நோய்கள் தீரும்.
விலை சீசா 1-க்கு அணா 6 வி. பி. சிலவு பிரத்தியேகம்.

ஜெகன் மோகன சுகந்த ஸ்நானப் பொடி:— இப்பரிமள மிகுந்த பொடியை தினமும் ஸ்நானம் செய்யும்போது உபயோகப்படுவதினால் தேமல், அரிப்பு, சொரிசிரங்கு, கற்றாழைநாற்றம், கரப்பான், வெடிப்பு, சரீரவாக்ஷி இவைகளைப்போக்கி நல்ல வாசனையும், காந்தியும், லக்ஷ்மிகாரமும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகும். விலை டப்பி 1-க்கு அணா 6 வி. பி. சிலவு பிரத்தியேகம்.

விலாசம்:— பி. வரதராஜ்,
பரங்கிப்பேட்டை தென்னார்க்காடு ஜில்லா.

க்ஷேமம்!

ஒருவரை யொருவர் சந்திக்கும்போது க்ஷேமலாபத்தை முதலில் விசாரிப்பது வழக்கமாயிருக்கிறது. சிலர் தாங்கள் வியாதியோடிருந்தும் க்ஷேமம் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஏன் அப்படி ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். உங்கள் சரீரத்தில் எவ்வித மாறுபாடு ஏற்படினும் உடனே உலகப் பிரசித்திப்பெற்ற ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரைகளை உபயோகப் படுத்துங்கள். இம்மருந்து முதலாவது ஜீரண சக்தியை விருத்திசெய் கிறது. அநேக வியாதிகளுக்கு காரணமாயுள்ள மலபந்தத்தை நிவர்த்தி செய்கிறது. வெள்ளை வெட்டை முதலிய மேகரோகங்களைக் குணப்ப டுத்துகிறதுமன்றி தேகத்திற்கு பலத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுக் கிறது.

நீங்கள் எங்கள் காமசாஸ்திர புத்தகத்தைப் பார்த்ததுண்டா? இல் லையானல் இன்றைக்கே விலாசத்தைத் தெரிவித்து இனமாகவும் தபாற் செலவில்லாமலும் வாங்கி வாசியுங்கள். இதில் நீதி வாக்கியங்கள், நல் லொழுக்கம், தீர்க்காயுள் முதலிய சிறந்த விஷயங்கள் அடங்கியிருக் கின்றன.

வைத்திய சாஸ்திரி,

மணிசங்கர் கோவிந்தஜி

ஆதங்க நிக்ரஹ ஔஷதாலயம்,

157–158, *பிராட்வே மதராஸ்.*